

blev sat en begrændset Tid, paa Grund af Privilegierne vilde kunne drages ud i meget lang Tid, og dette Sidste fandt i den Grad Auerkjendelse, saavel hos endeel af det nedsatte Udvalgs Medlemmer, som hos en stor Deel af Forsamlingens øvrige Medlemmer, at man endog foreslog Tiden forkortet paa en saadan Maade, at jeg tilstaaer, at jeg paa ingen Maade har formeent, at denne Sag burde nu falde bort, men jeg har tillige troet, at naar der er en saadan Tilbøielighed til hurtig at gennemføre disse Reformer, saasnart de ere foreslaaede, saa er der ingen af dem, som er saa overordentlig paatrængende, at de behøve at komme frem lige ved Rigsdagens Begyndelse. Iøvrigt have flere af de dertil hørende Forhold været satte under Overveielse, og jeg vil ikke bestemt udtale det, men jeg tør ansee det for muligt, at der vil blive forelagt Rigsdagen idetmindste enkelte Love betræffende disse Forhold i denne Sæsson.

Monrad: Jeg troer dog ikke, at den ærede Justitsministers Fortolkning af Grundlovens § 58 vil kunne udstaae sin Prøve. Naar der nemlig staaer: „det skal ved Lov nærmere ordnes“, — der staaer ikke: „det kan ved Lov nærmere ordnes“, — saa troer jeg ikke, at man kan bortforklare dette skal, og forandre det til et kan (Hør! Hør!). I det der er sagt, at det skal nærmere ved Lov ordnes, er der tillige sagt, hvorledes de nu bestaaende Lehn skulle overgaae til fri Eendom, og det staaer altsaa fast, at der skal gives en Lov, og at der ved denne Lov skal aabnes Udvei til, at de nu bestaaende Lehn kunne gaae over til fri Selveiendom; denne Fortolkning vil Rigsdagen vistnok ikke lade sig fratage (Nei! nei!). Jeg troer heller ikke, at den ærede Justitsminister ved nærmere Overveielse vil holde paa en saa sår Fortolkning af dette saa høist vigtige Punkt. — Siden jeg har reist mig, er der et andet Punkt, som jeg ønskede at høre den høitærede Justitsministers Øtringer om, forsaavidt han skulde finde sig foranlediget til derom at yttre sig. Det er nemlig bekendt, at der er nedsat en Commissjon, for at gjøre Udkast til en ny Straffelov for Danmark (Hør!); det er sandsynligviis Mening, at Forandringer i Procesmaaden skulle vente, indtil denne Com-

missjons Arbeide bliver tilendebragt. I Mæret 1840, det er nu 10 Aar siden, blev der, som det vil være den høitærede Justitsminister bekendt, under 28de Januar udfærdiget et Commissorium, hvorved det blev befalet, at der skulde udarbejdes en ny Straffelov for Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, dog skulde dette Lovgivningsarbeide ikke alene tage Hensyn til Forholdene i Hertugdømmerne alene, men ved et allerhøieste Rescript af 29de Februar 1840 seer man, at Niemedet var, at der ogsaa skulde tilveiebringes en ny Straffelovgivning, fælles for Danmark og Hertugdømmerne, ialtsald fælles med Hensyn til den ledende Grundtanke. Det vilde nu være mig kjær at erfare, hvorvidt det ny Commissorium har fastholdt denne Tanke for Slesvigs Vedkommende eller hvorvidt den er opgivet, thi det forekommer mig at være et aldeles frugtesløst Arbeide, at ville tænke paa at give en ny Straffelovgivning alene for Danmark, da man dog maatte ønske, at see den fælles for Staten Danmark og Slesvig; jeg skjønner ikke rettere, end at det har meget lange Udsigter med de i Grundloven paabudne Forandringer i Procesmaaden, naar de skulle vente efter en Commissjon, hvis Arbeider maaffee kunne vare meget længe, især naat denne Commissjon selv i sin Indretning maa ansees for ikke at tilfredsstille det Krav, der ligger i selve Grundloven, nemlig at Straffelovgivningen maa være fælles for Danmark og Slesvig, hvilket er saameget mere beklageligt, som der derved afviges fra den tidligere af Regjeringen bestemt udtalte Hensigt, at tilveiebringe Overeensstemmelse, ialtsald i Principerne, om ikke i Detaillen, mellem Straffelovgivingerne for det, som dengang ansaaes for at udgjøre een Stat.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at dersom jeg vilde gaae ind paa Besvarelsen af det Spørgsmaal, som den ærede Taler har fremsat, saa vilde jeg let komme ind paa en politisk Discussion, med Hensyn til hvilken det kunde være meget tvivlsomt, om den egner sig til for Dieblisset at gennemføres. Det er naturligtviis et Ønske, som maa foresvæve den Commissjon, der nu er nedsat til at tage Criminal-Lovgivningen under Over-